

מסורת הש"ס

(6) תמלולא חשטתים פי
(7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

הגהות הב"ח

(6) נב' שני במקומו
(7) שומר כלי' (8) רש"י ד"ה
(9) אלא כי לא פני דלאו
(10) לפני יאוש כ"ל:

הגהות הנר"א

(11) נב' ודאי ליה יאוש
(12) ודאי רשות תל"מ:

מוסף רש"י

שינוי במקומו עומד.
אפי"ן דחשתי לא ספיק
מרתות בעלים ודאי כהן:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

סח.

עין משפט
נר מצוה

בב א מ"י פ"ג מהל'
גניבה הל' יא עומ'ת
פי שג'
פד ב ב מ"י פ"ג מהל'
ית עומ'ת שס:
בב ד מ"י פ"ג מהל' ח
טו"ת שס:
בב ה מ"י פ"ג מהל' יח
טו"ת שס:
בב ו מ"י פ"ג מהל' כ
הלכה ו גי'ן בשמ'ת
ובמ"מ ופי"ן מהל'ת
גזילה הלכה א טו"ת מ"מ
סיומן שג' פט"ו ג ופי"ן שפ"א
פט"ו ד ופי"ן שפ"א פט"ו ג
טו"ת שס:
בב ז מ"י פ"ג מהל'
גניבה הלכה יח
טו"ת שס:
בב ח מ"י פ"ג מהל'
גניבה הל' ח טו"ת
שס:

תורה אור השלם
1. כי יגב איש שור או
שה וטבחו או סכרו
חמשה קצ' ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה שמות כל לו

א"י הכי קשה מציעתא דרב. דאין להפסד מיון דנרייתא לא מוכחא
מדי שזרץ לתרלה ולהפסה:

ומה טביחה דאהנו מעשיו. משמע דסבר ר"א דשינוי קונה דאהנו
דמכירה וקשה לפי רש"י דמפרש
מעשיו משמע לאפוקי
כפ"ק (ד' יא.) אלא דלמך עולא
א"ר אלעזר שמין לגגב ולגולן דהיינו
לענין פחת גניבה דהוי דגולן
משום דלא קני לה גולן בשנינו
ו"ל דדוקא בשנינו שאין גולן עושה
ידיים לא קני כגון שמתה גניבה
אלא שינוי שעושה גולן ידיים
כגון טביחה מודה ר"א דקני א"ר
אהנו מעשיו דעניניה היינו
שמחקה מן הכעלים ולא דקני ליה
ולא הוי כאהנו מעשיו דמכירה:
מה

לשלשים יום מתיבי גב ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי כפל והשני
אינו משלם אלא קרן בלבד גב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי
ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל גב וטבח ובא אחר וגנבו
הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא
קרן בלבד קתני מיהא מציעתא גב ובא אחר וגנבו הראשון משלם
תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני
אמאי משלם תשלומי כפל שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני אלא
פשיטא לאחר יאוש ואי ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וה' ידידיה
הוא דובין ותו דקתני רישא גב ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי כפל
והשני אין משלם אלא קרן מכרי לאחר יאוש קיימין ואי ס"ד יאוש קונה
שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו י"ש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב
אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גב וטבח ובא אחר
וגנבו ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן
ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך
סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי גב ובא אחר וגנבו
הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן
ידשינוי רשות בלא יאוש לא קני גב וטבח ובא אחר וגנבו הראשון משלם
תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל דקנייה בשנינו מעשה
רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא ב"ש היא דאמרי שינוי (6) במקומו עומד
אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זבד לעולם כולה לפני יאוש
והב"ע שנתייאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב (7) דה"ל יאוש (8) (ושינוי
רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש
לחודיה גמי קני גבי גב אלא דלא משכחת דמשלמי תרוייהו גב ראשון וגב
שני אלא בהכי: איחמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר ה"חייב רב ששת
אמר פטור רב נחמן אמר חייב ומכרו אמר רחמנא והא זבין לא שגא לפני
יאוש לא שגא לאחר יאוש רב ששת אמר פטור חיוביה לאחר יאוש הוא
דאהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מתייב דומיא דמכירה
בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה
אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשחרש בחטא אימת
אילימא לפני יאוש מי איכא נשחרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא
מפני ששגה בחטא ת"ש וטבחו ומכרו מה טביחה שאינה חוזרת אף מכירה
שאינה חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר
יאוש וי"מ חיובא לאחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו
לשלשים יום ואף ר' אלעזר סבר חיוביה לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר
תרע

משום דעני יאוש ושינוי רשות אלא בלא חסדיה נמי קני כרכ ואם גנבה מראשון לאחר
יאוש נקט תנא לכווילי מלתא בדליכא יאוש גבי גב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרוייהו
הא תשלומי ד' וה' והאי כפל: אלא בהכי. דאי הוי יאוש ביד גב לא מתייב קמא דמכירו ד' וה' וכו' ומציעתא לא
קני (9) לה אלא לפני יאוש תנא נמי לרישא בלפני יאוש ופטורו מכפל: חיובא לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו. משקנאו
לוקח. ותלמא אמוראי יניחו רב סבר יאוש קני הלך לא מתייב אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טובח
ומוכר ורב נחמן ורב ששת סברי יאוש גרידא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מתייב ומיהו כהא פליגי דרב נחמן לא כע
אהנו מעשיו הלך אפילו לפני יאוש גרידא נמי חייב ורב ששת בעי מכירה גמורה: נשפרש. עשה שרשין. משמע דאהנו מעשיו:
תרע

